



Jesús Carrasco

Intemperie



Intemperie

Jesús Carrasco

[Download now](#)

[Read Online](#) 

Intemperie

Jesús Carrasco

Intemperie Jesús Carrasco

Un niño escapado de casa, escucha, agazapado en el fondo de su escondrijo, los gritos de los hombres que le buscan. Cuando la partida pasa, lo que queda ante él es una llanura infinita y árida que deberá atravesar si quiere alejarse definitivamente de aquello que le ha hecho huir. Una noche, sus pasos se cruzan con los de un viejo cabrero y, a partir de ese momento, ya nada será igual para ninguno de los dos.

Intemperie narra la huida de un niño a través de un país castigado por la sequía y gobernado por la violencia. Un mundo cerrado, sin nombres ni fechas, en el que la moral ha escapado por el mismo sumidero por el que se ha ido el agua. A través de arquetipos como el niño, el cabrero o el alguacil, Jesús Carrasco construye un relato duro, salpicado de momentos de gran lirismo. Una novela tallada palabra a palabra, donde la presencia de una naturaleza inclemente hilvana toda la historia hasta confundirse con la trama y en la que la dignidad del ser humano brota entre las grietas secas de la tierra con una fuerza inusitada.

Intemperie Details

Date : Published 2013 by Seix Barral

ISBN :

Author : Jesús Carrasco

Format : Kindle Edition 224 pages

Genre : Fiction, Cultural, Spain, European Literature, Spanish Literature, Literature, Contemporary

 [Download Intemperie ...pdf](#)

 [Read Online Intemperie ...pdf](#)

Download and Read Free Online Intemperie Jesús Carrasco

From Reader Review Intemperie for online ebook

Teresa Proença says

Um tempo e lugar inóspito não identificados.

Um menino. Um velho e bondoso pastor. Um polícia sinistro.

Uma história de extrema violência. Mas Jesús Carrasco é generoso com o leitor.

Intempérie é um livro muito bom, cujo único pecado é uma primeira parte um pouco repetitiva (excesso de ordenha de cabras e de albardar o burro) que se perdoa rapidamente na belíssima segunda parte.

Anatoly says

An excellent read that can be read in a single sitting. A dark tale set in unspecified time or place (has a feeling of either a dystopian future or a place and time which resemble the wild west) where a single boy runs from evil man. A Very satisfying debut!

David says

Se trata de una novela dura. Un viaje iniciático a un mundo de dolor y aspereza sin paliativos.

Mucho se ha hablado del estilo del autor; ¿hiper-realista?, sin duda. ¿Sobreescrita?, de ningún modo. Es LITERATURA, con un vocabulario perfecto para la trama que desvela (no se si funcionaría igual de bien en otro tipo de relato). Me ha recordado términos que hacía años que no escuchaba y me ha descubierto muchos otros.

Tal vez, a partir de cierto punto me resultó algo predecible, pero discurrió tal y como deseaba que lo hiciese y por eso le mantengo mis 5 estrellas.

200 páginas de calor, dolor, sed y miseria humana.

Natasja Keller says

Ik kan geen zinnelijker boek bedenken dan dit. Het is een fysieke ervaring. Mijn ogen schoten soms sneller over het papier dan mijn hersenen aankonden en mijn lichaam spande zich onwillekeurig in afwachting van wat komen ging.

Het verhaal kennen we min of meer van Alleen op de wereld: eenzame jongen wordt bijgestaan door oude herder inclusief een hond, geiten en een ezel. Hij helpt de gevluchte jongen de ontberingen van de droge Spaanse hoogvlakte te weerstaan. Coming-of-age meets 'wie goed doet goed ontmoet'. Klinkt zoetsappiger dan het is. Integendeel. Carrasco weet hoe hij een ongepolijst verhaal moet schrijven. Je ruikt, voelt en hoort twee zielen in een droge, dorre, vijandige Spaanse woestijn. Het leven is afschuwelijk en tegelijkertijd prachtig. En zo is het maar net.

Wim Krings says

Wat een geweldig boek. Een jongen loopt weg en verstopt zich om niet gevonden te worden. waarom? dat weet je niet maar het moet wel iets zijn om weg te lopen en niet gevonden willen worden. Zelfs voor zijn vader wil hij onvindbaar zijn. Hij woont in een gebied met veel woestijn en dus weinig water en heeft eigenlijk geen plan behalve dat hij weg wil maar heeft niet veel bij zich. Dan ontmoet hij een herder die hem onder de hoede neemt en tussen beide ontstaat er een vriendschap zonder veel woorden. Beide zijn ook afhankelijk van elkaar en moeten elkaar ook vertrouwen om verder te komen. Hij vertelt ook niet aan de herder waarom hij gevlucht is maar die snapt hem wel en vraagt niet verder door.

De vlucht is een juweel van een boek over vriendschap onder barre omstandigheden. Het evenwicht tussen leven (water en eten) en dood is broos en beiden moeten het uiterste doen om te overleven en dat dit niet makkelijk is bewijst dit boek. De herder heeft wijze lessen voor de jongen en het is niet altijd makkelijk om deze aan te nemen en gaat dan ook vaker zijn eigen weg. dat is niet altijd de goede!

Een boek waarin de barre omstandigheden in een verarmd gebied door het lange uitblijven van regen goed wordt verteld en daarnaast de vlucht van de jongen (en de herder misschien ook wel) duidelijk naar voren komt en ook een gedurfde keuze is!

jeremy says

the debut novel from notably mustachioed spanish author jesús carrasco, *out in the open (intemperie)* is the stark, austere, and savage tale of a young boy forced to escape his home and elude a bailiff set on capturing him (for unknown reasons). comparisons to cormac mccarthy's *the road* are inevitable, but the dystopia of carrasco's novel is less post-apocalyptic wasteland and more drought-stricken frontier. after the boy encounters a goatherd who becomes both companion and father-figure, *out in the open* descends deeper into aridity and violence. a simple story beautifully told, it's of little wonder carrasco's debut became a european bestseller translated into over two dozen languages. carrasco's second novel, *la tierra que pisamos (the land that we tread)* was awarded the european union prize for literature... and will hopefully be forthcoming in english translation very soon.

the old man was clearly not going to be the one to hand him the key to the world of adults, that world in which brutality was meted out for reasons of greed or lust. he himself had been guilty of meting out violence, exactly as he had seen those around him do, and now he was demanding his share of impunity. the elements had pushed him far beyond what he knew and didn't know about life. it had taken him to the very edge of death and there, in the midst of that camp of horrors, he had raised his sword rather than proffered his neck. he felt he had drunk of the blood that transforms boys into warriors and men into invulnerable beings. the old man should, he thought, have marched him through the victory arch, crowned with laurels by a slave.

*translated from the spanish by (the best translated book award-winning) margaret jull costa (saramago, marías, pessoa, de queirós, vila-matas, cardoso, atxaga, et al.)

Ettore1207 says

Due protagonisti, un bambino e un vecchio pastore, e pochissimi altri personaggi (mai identificati con il nome proprio) in questo romanzo che si svolge in un luogo imprecisato e in un recente passato. Una campagna riarsa, ostile, sterile, dove il sole è un nemico mortale e l'acqua un bene preziosissimo quanto raro. Il clima ha prosciugato fiumi e pozzi, i villaggi sono abbandonati e distrutti, sopravvivere è un'impresa. In questa desolazione, il bambino fugge dalla famiglia per uno spaventoso motivo che si intuirà ma non verrà mai esposto chiaramente. L'incontro con un vecchio pastore darà vita a un sodalizio in cui i due dovranno lottare non solo contro la natura ma anche contro i pochi esseri umani, sadici e crudeli, che inseguono il bambino e che saranno responsabili di eventi tragici.

E' un romanzo duro, anzi brutale, a tratti raccapricciante, raccontato con una prosa secca, ricca di immagini e adatta allo scenario, con dialoghi ridotti al minimo. E' scritto bene, beninteso, molto bene. Ma è duro e raccapricciante, anzi *troppo* duro e raccapricciante. Non concede una pausa per prender fiato dall'orrore che si snoda riga per riga in ogni pagina, dalla prima all'ultima. Né si intravede mai un barlume di speranza. Il messaggio di Carrasco è che siamo tutti o vittime o carnefici, che la violenza impera e la solidarietà è merce rara ma può esistere anche in condizioni estreme. Forse ce ne sono altri di messaggi, forse non li ho colti, il più volte ho avuto l'impressione di leggere pagine di cronaca apocalittica finì a se stesse. E' ovvio il paragone La strada di McCarthy, libro di tutt'altra caratura, dove di messaggi ce ne sono, e come, e alla fine si percepisce un possibile futuro di speranza e pacifica convivenza.

Capì che non sarebbe stato il vecchio a consegnargli la chiave del mondo degli adulti, in cui la brutalità veniva impiegata senza altre ragioni che non fossero l'avidità o la lussuria. Lui stesso era ricorso alla violenza, come aveva visto sempre fare a coloro che lo circondavano e adesso, al pari di loro, reclamava la sua parte di impunità. Le intemperie lo avevano spinto molto più in là di ciò che sapeva o non sapeva della vita. Lo avevano condotto fino ai confini della morte e, da qui, in mezzo a un campo di terrore. Lui aveva sollevato la spada anziché porgere il collo. Sentiva di avere bevuto il sangue che converte i bambini in guerrieri e gli uomini in esseri invulnerabili.

Bjorn says

Years after The Drought has come, a young boy runs away from home. He has his reasons. After hiding from the people sent out to find him on the only motorcycle, and worn down by hunger, thirst and fear, he bumps into the shepherd; an old man with a dog, a dozen goats, and a donkey and not much else. "Come on if you're coming," the shepherd says, and together they walk on.

Anyone wanting to make the ubiquitous *The Road* comparison will hear no argument from me; not just the setting - though Carrasco wisely makes his maybe-kinda-post-apocalypse much vaguer than McCarthy's - but the heavy Christian imagery as well. But I guess you get that for free when one of your main characters is a taciturn but merciful shepherd known only as "Señor". Carrasco's language is the main draw here; concise, intense, raw, almost sandblasted to the point where you find yourself grateful for the occasional well of humanity he finds. Yes, he repeats himself a bit (enough with the urine already), and some of his similes a bit overworked, but he mostly makes it work, enough so that I blaze through the novel in three sittings up to the inevitable violent showdown. 4-

Julie Mestdagh says

5+ sterren!

Waw! Waw! Waw! Met het boek "Intemperie" ("buitenlucht" in het Spaans) zet Jesús Carrasco een ijzersterk debuut neer. "Intemperie", in het Nederlands vertaald "De vlucht", is zo een boek waarin met een minimum aan conversaties een maximum wordt gezegd. Een bijzonder origineel werk, niet alleen door de geringe dialogen, maar vooral door de setting (een streek met bijzonder harde levensomstandigheden (droogte e.d.) in tijdsperiode waar de lezer het raden naar heeft)- de intense, realistische fantastische beschrijvingen van de omgeving en de beleefde emoties en door het feit dat geen enkel personage bij naam genoemd wordt. In 221 intense bladzijden werd niet alleen mijn woordenschat Spaanse adjectieven verviervoudigd maar werd ik vooral meegesleurd in een hard, ontroerend verhaal over een jonge jongen die van huis wegloopt en naar "het noorden" trekt. Tijdens zijn trektocht door de grote droge vlakte komt hij een geitenherder tegen en een fragiele vriendschap ontstaat. Een wankel relatie waar eventueel wantrouwen moet worden overwonnen omdat ze elkaar nodig hebben. Hoofdstukken waarin vriendschap, doorzetting, wraak, liefde, hulpeloosheid, onmacht, woede hoogtij vieren volgen elkaar op. Met bijzonder weinig dialoog maar des te meer beschrijvingen leeft de lezer mee met het pad van de twee trekkers.... een adembenemende tocht die godverdomme onverwacht eindigt en je met kippenvel achterlaat.

PARELTJE!

Rafa says

Una novela a la altura de la gran literatura. Con un vocabulario preciso y lleno de colorido nos descende a los infiernos en el camino iniciativo de un niño.

Juan Hidalgo says

Una historia dura y áspera como las tierras en que tiene lugar. Aunque el inicio es algo lento para mi gusto y con un exceso de descripciones que a veces pueden hacer perder ligeramente el hilo, a partir de la mitad se convierte en una historia totalmente absorbente que no puedes dejar hasta que llegas a su ***** y sorprendente final. Los asteriscos sobre el adjetivo de siete letras son para no reventarle el libro a nadie. Saludos. Juan Luis Ortiz (autor de Las mil vidas del profesor Bonham)

Dagio_maya says

"Le intemperie lo avevano spinto molto più in là di ciò che sapeva o non sapeva della vita."

E' stato per puro caso che questo libro mi è capitato tra le mani.

Calamitata dal titolo: enigmatico mi sono chiesta: «quali saranno le intemperie a cui ci si riferisce?»

Poi la copertina: una pecora con un collo affusolato, lo sguardo attratto forse dall'abbaiare del cane che guida il suo istintivo disordine.

Labili presupposti che mi hanno condotto ad una lettura di cui nulla sapevo e che mi ha fatto scoprire un

piccolo gioiello.

Un bambino che fugge, un capraio che l'accoglie, un uomo in divisa che lo insegue.
Scarso il numero di personaggi che si muovono in una scarna landa dove regna la desolazione:

" Da un lato un filare dalle fronde pallide cresciuto lungo un solco si allontanava dal gruppo principale come una spina nella piana. Dall'altra parte, sul letto secco e pieno di crepe della laguna, si disegnavano linee come isobare di resti vegetali. Testimoni degli ultimi rantoli dello stagno. Rimasugli disidratati di sporcizia, allineati dalle onde e alla fine depositati sul fondo dall'evaporazione. La brezza calda del mezzogiorno strofinava i giunchi tra loro, diffondendo nei dintorni echi di fragili sonagli di legno. Aspre capigliature che si agitavano come vessilli di preghiera, ma senza cavalli briosi, né gioielli, né mantra. Richieste elevate al cielo che, anziché benedizione, parevano invocare il sole per immolarsi con l'aiuto di un vetro o di un fulmine."

La scrittura di Carrasco offre un'antitesi al mondo riarso e sterile.

Il linguaggio adottato è florido e colpisce per la ricchezza d'immagini vivide.

Un'apocalittica siccità ha lasciato dietro di sé case diroccate e una terra ferita e ridotta a sabbia.

Il paesaggio rispecchia l'animo del bambino: lacerato dal vergognoso tradimento del mondo adulto.

La fuga diventa conquista di qualcosa di insperato, ossia, la semplice fiducia ed è anche confronto generazionale.

Il bambino ed il pastore si articolano in modo indefinito perchè questa è una storia universale.

"Il pastore, indebolito dalla crescente secchezza delle sue articolazioni, disteso sotto il cielo inclemente. Il bambino, come un'estensione tonica del vecchio, pronto alle fatiche imposte dalla piana e dalle intemperie

Matías Candeira says

"El crujir del radio como una mansa pirotecnia ósea".

Intemperie no es una mala novela, en absoluto, pero la prosa es un despilfarro absoluto, impropia de un narrador del siglo XXI. Si de cada acción de un personaje, por mínima que sea, llenas cuatro líneas, más de doscientas páginas de esa guisa acaban por parecer un exceso exhibicionista. Una novela interesante, aunque sobreescrita no se sabe muy bien por qué razón.

Lisa Farrell says

I received this book as a prize from Vintage and I adored it! It tells the story of a young boy on the run from a sinister mob across an arid, drought-ridden landscape. Alone and afraid, he stumbles upon an aged goatherd who befriends him and gives him hope that he will survive. This is a beautifully written, atmospheric novel which builds tension well; it is uncompromising and brutal with a glimmer of hope. Thoroughly recommended.

Guille says

Estamos ante una buena novela, una novela del oeste con alguacil en lugar de scheriff y con cabras en lugar de vacas, pero con el mismo sol implacable y los mismos personajes labrados en roca dura.

A pesar de encontrarnos en un entorno muy de la meseta castellana, la estrategia de la narración recuerda más a Induráin que a Perico Delgado. Tras un primer capítulo que ya te predispone a una gran carrera, entramos en unas etapas de transición, pocas, donde ni abanicos se forman, para, una vez llegados a la ladera de la montaña, encontrarnos ante un ritmo seguro de subida fuerte, sin concesiones, que ya no va a ser abandonado hasta llegar a la meta... o quizás un poco antes; nada de arrancadas ni demarrajajes al estilo de Perico, pero que te deja con la lengua fuera de igual forma.

Quizás, y este es un quizás muuuuuuuuuuy grande, por eso mismo, porque no hay cambios de ritmo, pueda dar la impresión de que no hay historia, de que no pasa gran cosa, que esta novela se lo debe todo al estilo, como he leído por ahí. Pues nada más lejos de la realidad. No es cierto que esta novela se apoye únicamente en el estilo, en el lenguaje, aunque una parte importante de la valía de la narración -de toda narración, por otra parte-, es la forma de contarla. Hay una gran historia en esta novela, una historia que consigue mantenerte en vilo, que te llega a estremecer, que te involucra.

En cuanto al lenguaje, bueno, siempre se puede decir aquello de que recupera vocablos ya perdidos, que muestra una gran riqueza, etc, etc. A mí me sobran tantos tecnicismos rurales, pero tampoco puedo decir que me estorben la lectura.

Por último, me gustaría hacer un comentario a las comparaciones que se han hecho con esta novela. Puedo perdonar la comparación que se hace con La carretera de Cormac McCarthy, algunos aspectos de la trama pueden recordarla, pero la comparación con Delibes sobrepasa mi indulgencia: la descripción del paisaje castellano, su dureza contada con el lirismo que ambos lo hacen -no encuentro otro paralelismo-, no me parece coartada suficiente para compararlos.

En cuanto al final, personalmente hubiera preferido otro, pero seguro que es el preferido por más gente.
